

то презрѣха видѣтели те и не тѣриха го на реджѣтъ, той кидѣ въ главѣ на-кіошѣ то: ѿ Бѣга кидѣ това, и чѣдно ѣ въ очи те ви.

43 Заговѣ ви говоримъ: че царство то Бѣжїе, ще да се ѿиме ѿ васъ, и ще да се даде на ѣзыкъ който творї плодове те мѣ.

44 И който падне на тоа камень ще да се стрѣши: а на когото падне той, ще да го стрѣе.

45 И като чѣха архїерїи те и Фарїсеї те прїтчї те мѣ, раздѣмѣха, зашо за нїхъ ги адма.

46 И като глѣдаха да го фанатъ, оубоахасе ѿ народатъ, зашто като пророкъ го имаха.

ГЛАВЪ КВ.

И като ѿговори Іисусъ, рече имъ пакї съ прїтчї, и говореше:

2 Прилича царство то небесно на єдинъ человекъ царь, който направї свѣдка на сына си.

3 И пратї слугї те си да повѣкатъ вѣканы те на свѣдка та: и не шѣаха да доидатъ.

4 Пакї пратї другї слугї, и говореше: речете на вѣканы те; єто, обѣдатъ мой прїготвїхъ, юнцы те мой

и хранени те са ѿсклани, и сїчкєто є готово: єлате на свѣдка та.

5 И онї като не марїаха, шидѣаха єдинъ на нїва та си, а другъ по тѣрговїна та си:

6 И други те фанѣаха слугї те мѣ, и досадїаха имъ, и оубїаха ги.

7 И като чѣ това царо, разгнѣвасе: и пратї воиска та си, и погубї онїа оубїнцы, и градѣтъ имъ ѣзгори.

8 Тогѣва рече на слугї те си, свѣдка та є готова, а вѣканы те не вѣаха доєтоїни.

9 Идѣте на крѣстопѣтища та, и колцїна намѣрїте, повѣкайте ги на свѣдка та.

10 И като ѣзлѣзоха онїа слугї на крѣстопѣтища та, собраха сїчки те, колцїна намѣрїаха, лошы те и добры те, и напжанисе свѣдка та ѿ вѣканы те.

11 И като влѣзе царо да видї онїа, што се дѣа на трапѣза та, видѣ тамъ єдногѣ человекъ, който некаше ѿвлеченъ въ свѣдкарска дрѣха:

12 И рече мѣ: прїателю, каквѣ си влѣзналъ тѣка, като немашъ свѣдкарска дрѣха; а той мажнѣ.

13 Тогѣва рече царо на